

МАШИНАТА

Следъ като Господъ създаде човѣка, посочи му обширната земя и му рече:

— Ето, това е сушата, водата и въздуха. Завладѣй ги и ти ще станешъ Богъ на земята.

И пусна Господъ човѣка на земята и човѣкътъ се залови да завладѣва сушата, водата и въздуха. Най-напредъ той укроти дивитѣ животни. Направи си остро-върха стрела, намаза я съ отровни билки и зададе страхъ и на най-крѣвожаднитѣ звѣрове. Нѣкои дори улови живи, върза ги до колибата си и полека-лека почна да ги опитомява. Едни впрегна въ орало и обърна пуститѣ равнини въ хлѣбородни ниви, а други оседла и обезди, па полетѣ съ тѣхъ като вихъръ презъ гори и долини.

— Но птицитѣ, които Богъ е създалъ, летятъ по-бързо отъ мене, — си мислѣше човѣкътъ, загледанъ съ завистъ въ мощнитѣ крѣгове, що орелътъ описваше въ синьото висине. — Какъ ще стана Богъ на земята, додето не намѣря конь по бръзъ отъ божитѣ птици?

И той се залови да търси конь по-бързъ отъ божитѣ птици. И, като не можа да намѣри, намисли, че ще му е по-лесно да се надпреварва съ рибитѣ, що крѣстосватъ надлъжъ и наширъ безбрѣжнитѣ морета. Направи си той лодка, грабна весла и се впусна въ откритото море. Но лодката му се заподмѣта като орѣхова черупка по пѣнливитѣ вълни и човѣкътъ разбра, че и тоя пѣтъ не ще може да се премѣри съ Бога.

Азъ ще достигна Господа въ всичкитѣ му творения, — си казваше гордиятъ човѣкъ и денонощно работѣше надъ своята машина.

Най-напредъ построи тъкачния станъ. Хиляди и хиляди метра платъ изтъка той на своя тъкаченъ станъ и смѣни кожитѣ, които покриваха голото му тѣло, съ най-пѣстри копринени одежди.

Възгордѣ се тогава човѣкътъ и обърна взоръ къмъ небето.